

Akcija PSB-a pod nazivom: SEĆANJE NA ZVONKA BLAŽINU USPON NA MAJA E JEZERCES (PROKLETIJE)

12.03. – 15.03.2009.

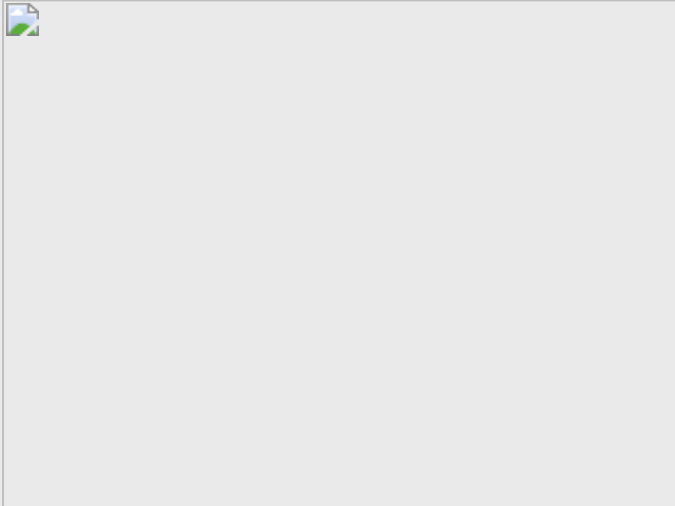
U organizaciji PSB-a, PD Pobeda i Planinarskog društva Hrid iz Plava, pokušao je zimski uspon na najviši vrh Prokletija, Maja Jezerce (2694m).

Planinski masiv Prokletija prostire se od Skadarskog jezera na zapadu, Komova i Mokre planine na severu, Metohijske doline na istoku i reke Drim na jugu. Ukupna površina Prokletija je 3500 km². Najviši vrh Prokletija je Jezerski Vrh (Maja e Jezerces), visok 2694m, koji se nalazi na teritoriji Albanije.

Krenuli smo iz Beograda u 22 sata. U autobusu je bilo 45-oro planinara iz više planinarskih društava Srbije, Vojvodine, kao i dva planinara iz Tuzle. Put je protekao brzo, granice smo prešli bez većih zadržavanja, i već u 7 sati ujutru, bili smo u Plavu.

Popili smo kafu i sačekali druge planinare iz Banja Luke, Bugojna, Sarajeva, Kruševca i Kragujevca, koji su nam se, po dogovoru, tu pridružili. U Plavu nas je sačekao i predsednik planinarskog društva Hrid iz Plava, Enes Drešković. Svi zajedno, krenuli smo autobusom do Gusinja, gde smo se kratko zadržali da bismo se snabdeli hranom i pićem i odmah pošli za Vusanje (980m), koji je poslednja stanica našeg autobusa. Tu smo prepakovali rančeve i dogovorili se za prevoz velikih rančeva bar deo puta, jer treba pešačiti do Zastana sedam kilometara i savladati preko 400 metara visinske razlike. Krenuli smo prelepom dolinom Ropojana.

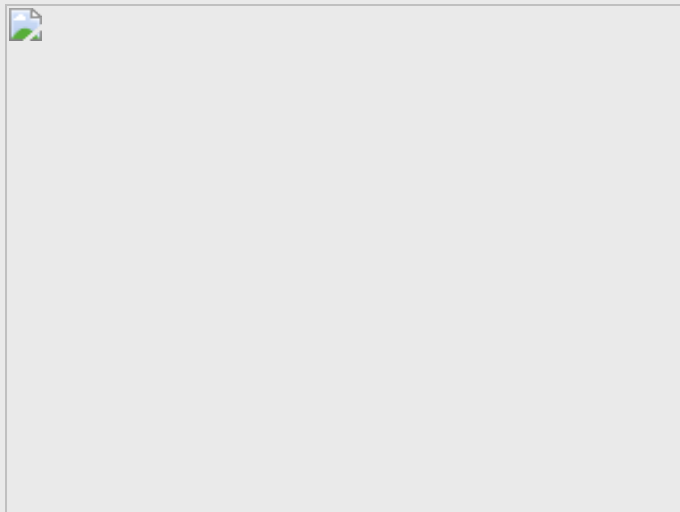
Traktor je, nažalost, posle 1,8 kilometara, zašlajfovao u snegu i nije mogao dalje. Stavili smo ponovo teške rančeve na leđa i nastavili putem prekrivenim dubokim snegom koji smo sve vreme prtali.

Ka Zastanu

Vreme je bilo oblačno, prohladno, ali idealno za pešačenje.

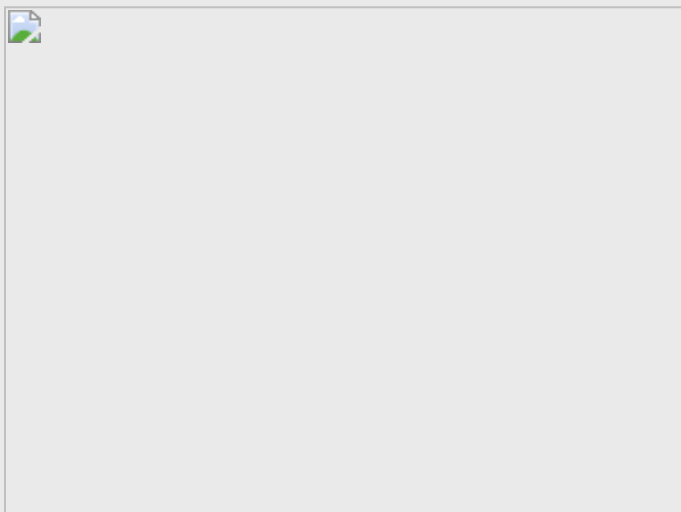
Oko 13 sati, stigli smo u ropojanski Zastan, gde se nalazi letnja pogranična karaula (1384m).

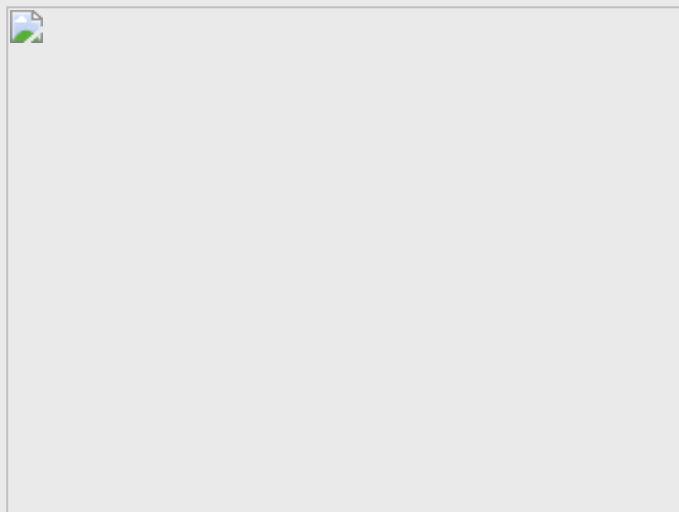
Dolazak u Zastan

To je velika, prazna baraka, bez kreveta i nameštaja, sa jednim starim šporetom na drva, bez struje i vode. Stakla na prozorima uglavnom su porazbijana. Smestili smo se u više soba, postavili podmetače, raširili vreće, a na prozore zakačili i foliju, da bismo se, koliko-toliko, zaštitili od hladnoće. Više planinara postavilo je šatore.

To popodne, proveli smo u kratkim šetnjama oko karaule, pripremanju hrane, a planinarima koji do tada nisu imali prilike da koriste dereze, pomoćnik vođe i član GSSa, Slobodan (Cobe) Žarković, objašnjavao je kako se one nameštaju i kako se koristi cepin pri padu.

Šatori

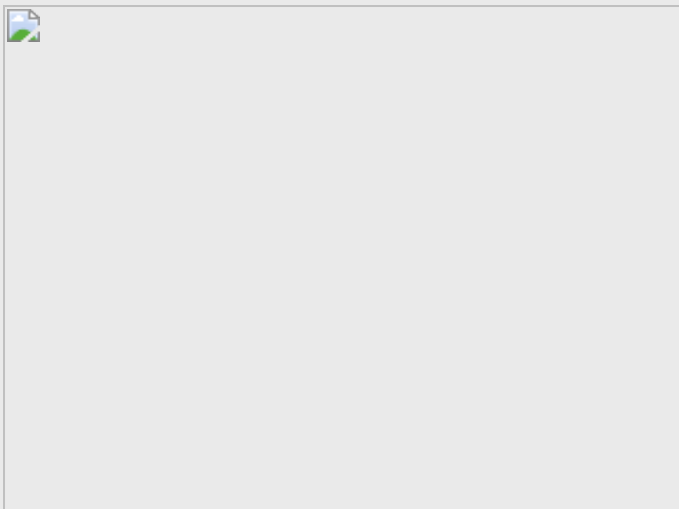

Vežbe sa cepinima

Predveče su pristigle još neke manje grupe planinara. Oko 7 sati uveče, svi smo se uvukli u vreće i pokušali da zaspimo.

U subotu, u 1 i 20 ujutru, zazvonili su mobilni telefoni – buđenje! U tom momentu, stiže i 30 planinara iz Plava, Rožaja i Peći. Posle kraćeg dogovora oko organizacije samog uspona, vođe akcije, Enes Drešković i Milan Lončar, poželeli su učesnicima srećan uspon i otvorili zajedničku akciju. Krenuli smo tačno u 2 sata. Bilo nas je 121.

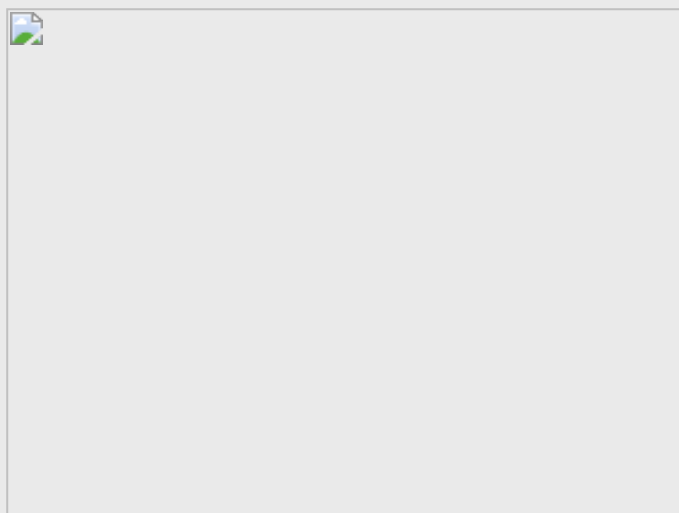
Put vodi prvo kroz šumu i prilično je strmo. Vijugava kolona, svetle baterije na celima planinara, lep prizor. Vreme je oblačno i nije hladno. Možda ima nekoliko stepeni ispod nule. Sneg je suv, kao pesak...Penjemo se uglavnom u tišini, samo nekoliko mladih momaka čuju se u koloni. Odjednom, visoko iznad nas, pojavljuje se iza oblaka ogroman, crveni mesec... kao reflektor! Opet nestvaran prizor. On nam daje nadu da će nas vreme poslužiti...Po izlasku iz šume, zbog dubokog snega koji je sigurno preko 2 metra, ne vidimo granicni kamen B17 (1780m), ali znamo gde smo...u Albaniji. Put nas dalje vodi na jug, kroz dolinu katunskih jezera (ima ih ukupno šest). Staza zatim ide na jugoistok, u drugu dolinu koja se prostire ispod vrha Malisores.

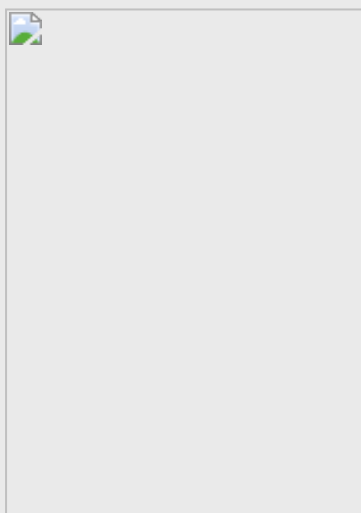
Uspon

Tu osećamo već promenu vremena, počinje da duva jak vetar koji podiže sneg, koji se kovitla i snažno udara u lice i od koga se ništa ne vidi. Štitimo se od hladnoće i vetra na sve moguće načine.

I pored sve gorih vremenskih uslova, čelo grupe ipak uspeva da izađe na prevoj (2354m), koji se nalazi između vrhova Kokervhake i Jezerces. Na tom prevoju, snaga vetra bila je olujna. Deset do petnaest najsnažnijih planinara pokušavaju još pedesetak metara visinski, do 2400 m, grebenom ka vrhu, ali se ubrzo i oni vraćaju.

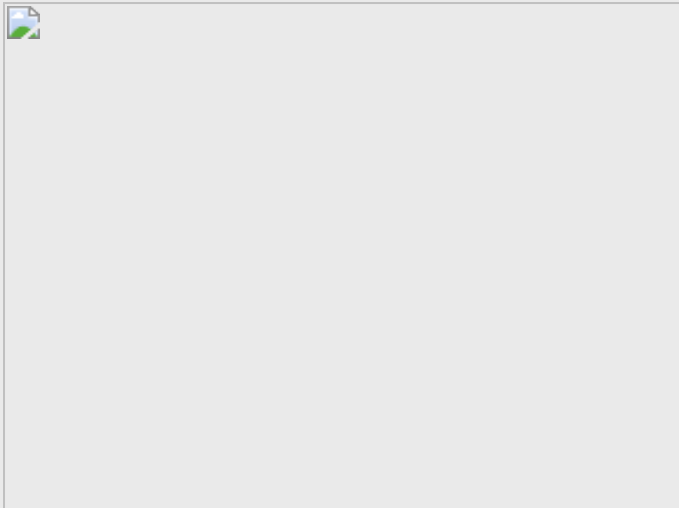

Maskirani

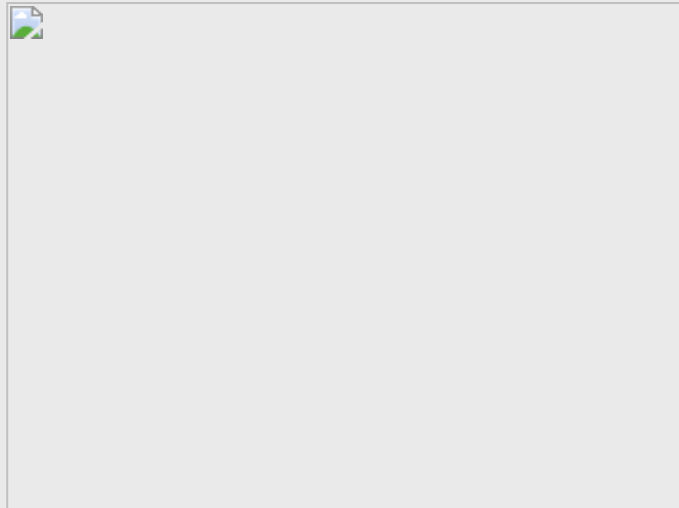

Povratak sa grebena

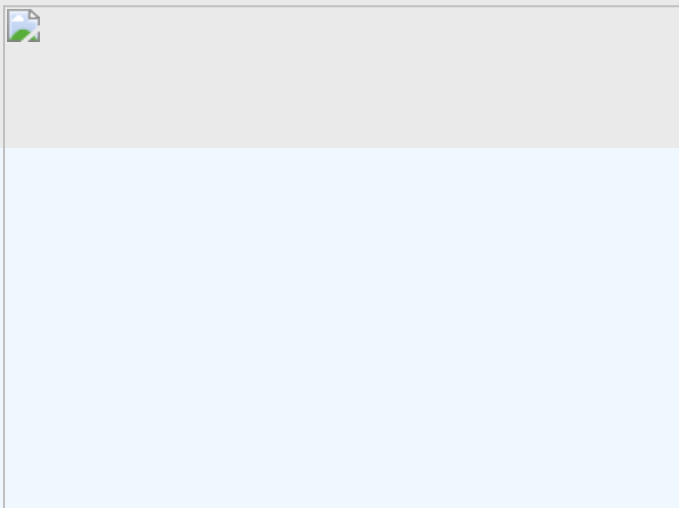
Zbog izuzetno loših i teških vremenskih uslova, vođe uspona prekidaju akciju i svi se vraćamo nazad, ka bazi, gde stižemo oko 12 do 13 sati.

Malisores, u povratku

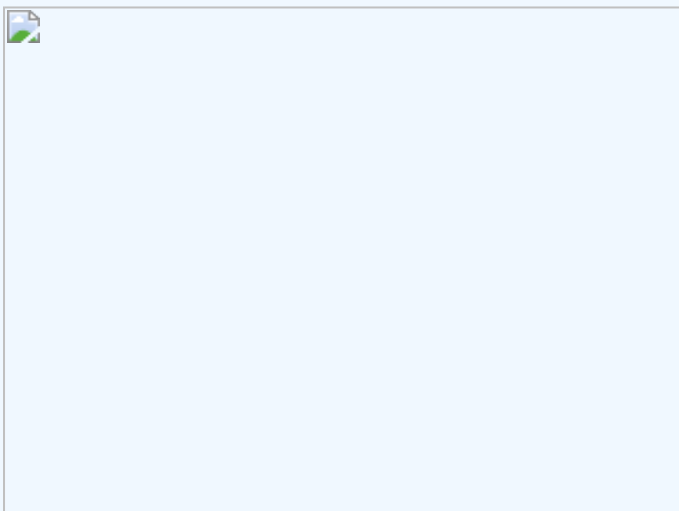

Povratak

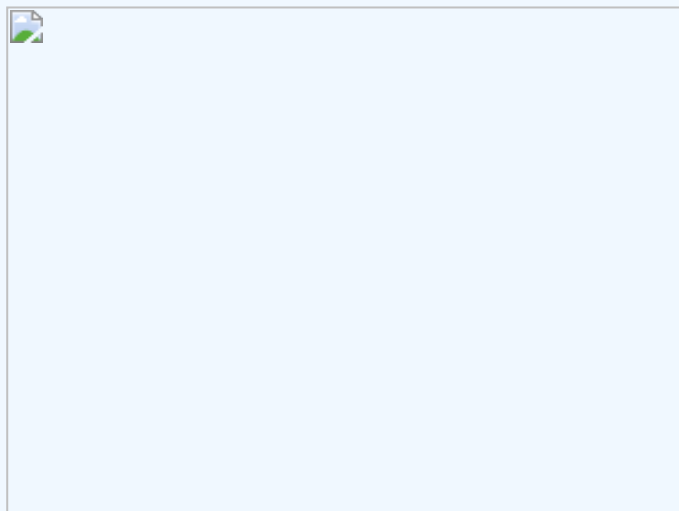

Topljenje snega

Popodne provodimo u spremanju hrane, odmoru i prepričavanju doživljaja pri usponu. Morali smo da topimo i sneg, s obzirom da je izvor koji se nalazi na 800 metara od karaule bio zaleđen i zatrpan visokim snegom. Stiže i grupa planinara iz Radničkog, iz Beograda, kao i nekoliko planinara iz Podgorice, koji su planirali uspon na Maja Jezerce dan posle nas. Uveče se vreme već stabilizovalo, a uslovi za uspon znatno poboljšali, tako da su oni krenuli takođe u 2 sata noću, u nedelju. Njima se pridružuju i dvojica planinara iz naše grupe, iz PD Železnica, iz Beograda. Zahvaljujući dobro isprćenoj stazi od prethodnog dana i odličnom vremenu, već oko 9 sati ujutru, stigla nam je SMS poruka da su se svi popeli na vrh. Mi smo se spakovali i krenuli put Vusanja. Usput smo, tradicionalno, obišli Savino Oko i mesto gde ponire reka Grlja.

Savino Oko

Grlja

U Vusanju nas je sačekao autobus kojim smo se odvezli do Gusinja. Posle pauze od sat vremena, za Beograd smo krenuli u 13 sati.

Treba reći da su trojica planinara, Rade Obradović, Vlada Filipović i Milan Savatić, pri takođe izuzetno lošim vremenskim uslovima, uspeli tog istog dana da se popnu na Očnjak (2180m), u dolini Grbaja.

Pri pokušaju uspona na Maja Jezerce, prešli smo 24 km i savladali visinsku razliku od oko 1150 m, što zajedno sa pešačenjem do karaule i nazad, iznosi ukupno 38 km i 1620 m. Učestvovao 121 planinar.

Vođa puta: Milan Lončar (PD Pobeda).

Izveštaj: Milan Lončar (PD Pobeda).

Fotografije: Kocić Dragica (PD Pobeda) i Bosnić Jelena (PD Pobeda).